

Indhold.

Scener af Niccolinis Tragedie "Arnaldo af Brescia".
Carmen, Novelle af Prosper Mérimée.

Den italienske Opera. Theater. Kunst og Literatur. Schillerstatuen af Thorvaldsen.

En herlig Pris!

Redactorens Bopæl er i **Hôtel du Nord Nr. 57**, hvor han sikkert træffes
hver Formiddag indtil **Kl. 11**.

Af dette Ugeskrift udkommer hver Søndag Formiddag et Nummer, ledsaget af et artistisk
Bilag. Abonnementsprisen er 13 K kvartalier eller 1 K pr. Nummer. Subskriptionen er kun bindende
for eet Kvartal. Enkelte Nummere eller Lithographier sælges ikke. Man tegner sig i alle Boglader
i Danmark, Norge og Sverrig, samt hos medundertegnede Forlægger **F. H. Eibe**.

F. H. Eibe,
Boghandler, Løvstræde Nr. 122,
Stuen til Venstre.

Louis Klein,
Bogtrykker,
Store Kjøbmagergade Nr. 65.

Thorvaldsens Museums
Smaatryk-Samling 1845

Trykt hos Louis Klein.

Freia.

Nordisk Album for Poesi og Kunst.

Redigeret

af

Carl Borgeard.

1. Bind. Nr. 9.

Søndagen den 30te Novbr. 1845.

Theater, Kunst og Literatur.

Den italienske Opera.

Den italienske Operas Debut er altid en Begivenhed, der bringer Liv og Spænding ind i det triste og søvnige Novemberliv i København. Den saakaldte høiere Verden og Alt, hvad der higer efter at regnes med i den og at blive set af den, møder ved Operaens Nabning med en Blanding af Glæde og Frygt; den italienske Opera er en Modesag, man skal besøge den, man skal finde den god, men man har en Angst for, at man, for at hylde Moden i en heel Vinter, skal komme til at gjøre altfor store Offeringer til Kjedsomhedens Gudinde. Den vegeterende Deel af Publikum, der betragter Theatret kun som et Digestionsmiddel, indfinder sig med en urolig Spænding; den skal paa denne Aften af den stemmegivende Mængde have en Dom for, hvorvidt den fremdeles med Anstand og god Samvittighed kan lade sine Fordoielsesredskaber arbejde paa Hoftheatrets Bænk. Rigoristerne, de saakaldte musikalske Glasfiskere, som kun hylde visse Næringer og visse Navne i Kunsten, møde ogsaa med en paa sin Uvisshed; det er ikke Uvissheden om, hvad enten de skulle rose eller fordomme, thi fordomme skulle de og fordomme ville de, men hvad der pincer dem, er, at komme paa det Reue med, under hvilken Form og med hvilket Losen de for denne Gang skulle udtale Fordømmelsen. Den lille Deel af Italienernes Publikum endelig, som med ubildet Sind stræber efter at nyde det Skjønne, under hvilken Form det end fremstiller sig, som vil forløde sig Livet ved at luge Honning af enhver Blomst, uden først at spørge om det er en fornem dreven Haveplante eller en simpel Markvært, denne besøger ogsaa Debutforestillingen, deelt mellem Haab og Frygt; er Udfaldet godt, da har den Udset til een oplivende Nydelse mere i de mørke Vinterdage; er det slet, da har den jo kun den eneste Trost i sin musikalske Nødsiddighed tilbage, at læse Anmeldelserne af og Plakaterne til de Operaer, som det kongelige Theater — ikke opfører.

Hvad nu den første Opførelse af Puritanerne angaaer, saa forløde vist alle Glasfiskere af Publikum Huset i den samme Uvisshed, hvormed de vare komne derhen. Hvad man paa denne første Aften fik at høre, lovede ikke noget rigt Udbytte for Fremtiden; Frygten blev hos den italienske Operas Andere den fremherstende Følelse, men der var over den hele Forestilling noget saa Ukraft, noget saa Ubestemt i Fremtrædelsen af det Gode og det Naadelige, at de Velvillige endnu ikke vilde lade Haabet falde og de Vrangvillige ikke ret endnu kunde finde Angrebspunktet. Alle Parter vare enige om, at maatte oprette deres Dom indtil videre. — Primadonnaen, Signora Fanny Leon, har vel en god Skole og Færdighed i Foredraget,

men hendes Stemme viste ikke nogen synderlig Kraft og Fylde, og var i Mellemtonerne klangløs og bedæftet. Om dette var Følgen af en øjeblikkelig Indisposition, eller det var en permanent Mangel paa Kraft og Friskhed, derom kunde man ikke faae nogen tilstrækkelig Overbeviisning. Hendes Foredrag og Spil udmærkede sig ikke ved noget fremtrædende Liv og Varme; hendes Anstand og Bevægelser vare ret frie og lette. Tenoristen Vellegri ni har en Stemme med en agte Tenor karakter, dog uden synderlig Klang og Kraft; men han var meget usikker i Partiet, og saavel hans Sang, som hans hele ledede Fremtrædelse paa Scenen vidne om, at han endnu maa være for meget Begynder til at kunne tilfredsstille i store Partier. Signora Nho gestikulerede meget tappert som Englands Dronning, men af Sang var der ikke en Lyd at høre. Brødrene Napoleone og Vincenzo Torre udførte deres Partier meget smukt og kraftigt, og den bekendte store Duet i anden Act var det eneste Nummer, der bragte noget Liv i Publikum. — Den anden Forestilling af Puritanerne afgav omtrent det samme Resultat som den første, men man bør dog vel endnu oppebie Opførelsen af den næste Opera, i hvilken det samme Personale har Partier, førend man fælder nogen afgjørende Dom over det. Chorene i den italienske Opera ere i Regelen saa maadelige og blive dertil her saa slet udførte, at de kun gjøre et ubehageligt Indtryk, og dette forhøies endnu ved de lange Pauser og den hyppige Tomhed paa Scenen, der foranlediges ved de lange For- og Eftervil til Chorene, der ere komponerede for de større italienske Scener, hvor det store Chorpersonales Ind- og Udgang fordrer betydelig Tid, men som paa Hoftheatrets lille Scene aldeles blive uden Betydning. Der vilde vist vindes endeel for Fremstillingen naar man med kyndig Haand forfattede disse uinteressante Musikstykker.

Theater.

— Til Opførelse paa det kongelige Theater er antaget: Hjertet paa Prøve, Operette af Th. Overskou, med Musik af Siegfried Saloman.

— Den svenske Tenorist Gynther, Sanger ved Operaen i Stockholm, er kommet til København og agter at lade sig offentlig høre i Concerter.

— I Hamborgs Thaliatheater giver man i denne Tid en dramatisk Bearbejdelse af Den

evige Jøde, i fem Acter med For- og Eftervil. Den italienske Sangerinde Albani har med Understøttelse af en Sr. Crivelli givet flere Concerter i Stadtheatret.

— Paa Theatret i Potsdam har man nyligt for Hefset opført Sophokles Tragedie Oedip i Colonos, i en ny udført Bearbejdelse. Ouverturen, Chorene og Mellemacterne ere komponerede af Mendelssohn: Bartholdy. Dette er den tredje græske Tragedie, Berlinerne have bragt paa Scenen. Antigonene, af Sophokles, gjorde Begyndelsen, og efter den fulgte Medea, af Euripides, hvilken sidste ikke skal have gjort nogen betydelig Virkning.

— Burgtheatret i Wien har gjenoptaget Dehlenschlägers Correggio i sit Repertoire og Stykker er blevet opført en halv Snecs Gange for fuldt Hus og med betydeligt Bifald.

— Dandserinden Maria Taglionj har i denne Tid opholdt sig nogle Dage i Paris og er derfra gaaet til Italien, hvor hun vil opholde sig nogen Tid paa sit Landsted ved Comojen, og derpaa rejse til Rom for at optræde paa Teatro Torlonia, hvor hun er engageret for 20 Forestillinger med 2000 fr. for hver Aften.

Kunst og Literatur.

— Paa A. F. Høsts Forlag er udkommet: Garrick i Frankrig, Udsnit i tre Handlinger af A. Dehlenschläger. Pris 64 Sk.

— Hos samme Forlægger er udkommet en ny Udgave af Dehlenschlägers Helge, Yrsa og Groars Saga, i eet Bind. Faas elegant indbunden for 9 Mk.

— Kongen af Bayern skal have kjøbt den svenske Billedbugger Fogelbergs betydelige og interessante Samling af Copier af antikke Billedbuggerværker, udførte i Terra cotta.

Schillerstatuen af Thorvaldsen.

Intet Arbejde af vor afdøde Mester er bleven underkastet en saa almindelig streng Kritik, som hans for Staden Stuttgart udførte Statue af Schiller, der maatte ogsaa er det mindst heldige af alle hans større Arbejder. Endnu i dette Aar har den som politisk Digter og politisk Vendekeabe lige bekendte Fr. Dingelstedt leveret et Smædedigt over dette Arbejde, der ved Siden af den mest uforstammede Arrogance, viser en Naahed i Be-

dommelsen af den store Mester, der næsten overgaaer den, hvormed Santo Domingo for endeel Aar siden i sin "Nom som der er", søgte at frarive Thorvaldsen al hans Kunstnerheder. Den bekendte Kunstdommer Quandt udtaler sig i sit nysudkomne Værk: "Beobachtungen nnd Phantasien über Menschen, Natur und Kunst, auf einer Reise ins mittägige Frankreich", med Anerkjendelse over Thorvaldsens Schiller, men anrager, at det ikke har været Thorvaldsen eller overhovedet nogen plastisk Kunstner muligt, at gengive Schillers Billede med det aandige Udtryk, man som en Afspæiling af Digterens Liv, Stræben og Værker, fordrer at finde deri. Den skjærende Dissonans mellem Digterens himmelste Anelser og den virkelige Verden, saaledes som den oplod sig for ham, den Modsigelse mellem det Ideale og Reale, der stiede fyldte Schillers Sjæl, laante hans Værker en fortryllende Bæmød, en adel langselvuld Stræben efter noget Uopnaaeligt, der i Anelser havde fremstillet sig for ham. — "Schillers Digte", siger Forfatteren, "ligne de glandsfulde Skyer, der staae foran Solen; den skinner igjennem dem, men opløser dem ikke; der er en fison Subjectivitet, der skinner igjennem den objective Verdensanskuelse, og oppvarmer den, men ikke haver den til Forklarelse i Ideen. Et saadant Gemyt staaer i ligefrem Modstridning til Plastikerens Aand, og saaledes kunde der ikke loffes Thorvaldsen, der i høieste Betydning var en plastisk skabende Aand, en saadan, hos hvem Ideen selv bestemmer Fremstillingen, og hvor altsaa ingen Modsigelse mellem det Reale og Ideale finder Sted, — at fremstille det, der stod i Modstridning til hans Væsen. Schiller var et ophøiet Gemyt, Thorvaldsen en stor Aand; den Snecs indre Sands og Følelse er uden Grændser; den Aanden har i Kunsten fundet Enheden mellem Aand og Materie, Idens absolute Tilværelse."

"Thorvaldsen kunde altsaa vanstelig sætte sig ind i et Gemytmenneskes indre Tilstande, og fremstillede derfor Schiller eftertanksom, grublende, lyttende paa sit Hjerteslag, med sanket Hoved, og ikke med Orneblifter vendt mod Solen, i hvis Glands alle Former opløse sig i Lys. Der ligger i dette Billede et Udtryk af Tungind, men ikke af det ophøiede Sværmeri, der i Langselens Smerte troer at have et Underpant paa at finde Tilfredsstillelse hinsides Virkeligheden."

Repertoire.

Søndag: Lustucru. Pas de deux. De Uadstillelige. Adolphy og Henriette.
Mandag: Indquarteringen. Toreadoren.
Tirsdag: Don Juan (Opera).
Onsdag: Lustucru. Faust.
Fredag: Kong Hens Datter. Et Eventyr i Rosenborghave.
Lørdag: Romeo og Julie.
Søndag: Lustucru. Et Eventyr i Rosenborghave. De Danske i China.